

مقایسه عوارض بعد از عمل جراحی قلب نرموترمیک و هیپوترمیک

مهدي حدادزاده^۱، محمدحسن نعمتی^۲، هدایت ا... اخلاق^۳، محمدحسن عبدالله^۴

- استادیار گروه جراحی قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
- استادیار گروه جراحی قلب، دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- استادیار گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- استادیار گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

شماره ثبت کارآزمایی بالینی:

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۸/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱/۱۴

چکیده

مقدمه: استفاده از هیپوترمی برای اعمال جراحی قلب روش معمول و سنتی ببوده و تکنیک جدید نرموترمیک یا به عبارتی سرد نکردن بیمار روش جدیدی است که بر خلاف روش هیپوترمیک که تاکنون مطالعات زیادی در مورد عوارض بعد از عمل آن صورت گرفته در این زمینه تحقیقات زیادی انجام نشده است. هدف از این مطالعه بررسی مقایسه‌های این دو روش از نظر عوارض بعد از عمل می‌باشد.

روش بررسی: در این تحقیق تعداد ۶۰ بیمار که نیازمند CABG(Coronary Artery Bypass Graft) بودند بصورت راندوم به دو گروه هیپوترمیک و نرموترمیک تقسیم شدند و بعد از عمل از نظر عوارض کلیوی، تنفسی، عصبی و میزان خونریزی مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج: در گروه هیپوترمیک ۸۰ درصد مرد و در گروه نرموترمیک ۸۶ درصد مرد بودند($P=0/36$). متوسط سنی گروه هیپوترمیک ۵۶/۱ و نرموترمیک ۵۶/۴ بود. دو گروه از نظر دمای مرکزی بدن بعد از عمل ($P=0/97$) و لرزش بعد از عمل ($P=0/33$) و نیاز به نیپراید جهت گرم کردن تفاوتی نداشتند ولی نیاز به اینوتروپ در گروه هیپوترمیک بیشتر بود($P<0/05$). از نظر میزان دریافت مایع برون ده ادراری و آزمایشات بعد از عمل دو گروه مشابه بودند. میزان خونریزی و نیاز به تزریق خون نیز در دو گروه مشابه بود($P=0/86$). میزان فلچ عصب فرینک بطور واضحی در گروه هیپوترمیک بیشتر بود($P=0/12$) عوارض عصبی و مدت زمان بستری در ICU($P=0/47$) نیز بین دو گروه مشابه بود

نتیجه‌گیری: با توجه به کمتر بودن میزان فلچ عصب فرینک در گروه هیپوترمیک که می‌تواند عوارض تنفسی بعد از عمل را کاهش دهد بنظر می‌رسد که روش نرموترمیک جایگزین مناسبی برای روش هیپوترمیک می‌باشد

واژه‌های کلیدی: CABG، نرموترمیک، هیپوترمیک، بای پاس قلبی عروقی

مقدمه

رضایت نامه کتبی گرفته شد. تمام بیماران توسط یک جراح قلب و در بیمارستان نمازی شیراز عمل می‌شدند و مواردی که همراه با تعویض دریچه یا مواردی که بصورت اورژانس عمل می‌شدند و بیماران با سابقه مسائل نرولوژیک از مطالعه حذف شدند. پس از بیهوشی عمومی بیماران ده دقیقه قبل از کانولاسیون هپارین به میزان 300 u/kg دریافت نمودند. برای همه بیماران حین پمپ یک همودیلوشن خفیف تا هماتوکریت Intermittent Cold Blood ۲۰ درصد ایجاد شد و برای همه از 28°C Cardioplegia استفاده شد. در گروه هیپوترمیک بیمار تا 35°C سرد شد و علاوه بر آن از سرد کردن موضعی نیز استفاده شد. در گروه نرمومترمیک درجه حرارت بیمار خودبخود تا 35°C کاهش پیدا کرد. پس از اتمام عمل و انتقال به ICU فرم‌های مخصوص حاوی اطلاعات دموگرافیک و عوارض بعد از عمل از نظر سن، جنس، تعداد گرفتها، دمای مرکزی بدن در طی ۱۲ ساعت بعد از عمل، وجود یا عدم وجود Shivering، نیاز به Nipride جهت گرم کردن بیمار، نیاز به اینوتروپ، میزان مایع دریافتی و برون ده ادراری در ۱۲ ساعت اول آزمایشات قبل و بعد از عمل، میزان خونریزی، مدت بستری در ICU و بخش و عوارض نرولوژیک تکمیل می‌شد. ضمناً بیماران باشک به فلنج دیافراگم در عکس قفسه سینه با فلوروسکوپی و با همکاری رادیولوژیست از نظر فلنج دیافراگم بررسی می‌شدند. مطالعه بصورت دو سو کور و توسط متخصص بیهوشی پیگیری می‌شد. تمام اطلاعات با نرم افزار آماری SPSS17 آنالیز شد و برای Fhisher، Chi-Square، Student T Test، Exact Test استفاده شد.

نتایج

در کل بیماران تحت مطالعه ۶۰ نفر بودند که ۳۰ نفر به روش هیپوترمیک و ۳۰ نفر به روش نرمومترمیک عمل شدند. از نظر توزیع جنسی در گروه هیپوترمیک ۲۴ مرد (80%) و ۶ زن (20% درصد) و در گروه نرمومترمیک ۲۶ مرد (86% درصد) و ۴ زن (14% درصد) وجود داشتند ($P=0.36$). میانگین سنی در گروه هیپوترمیک $56/4$ و در گروه نرمومترمیک $56/1$ بود. کمترین

امروزه شیوه معمول هیپوترمی برای بسیاری از اعمال جراحی قلب استفاده می‌شود. در این روش که به نام moderate hypothermia معروف است با استفاده از heater cooler خون سرد می‌شود و به درجه حرارت دلخواه که معمولاً 28°C است می‌رسد (۱).

همچنانی در این روش از Topical Cooling که به معنای استفاده از آب سرد و ذرات یخ روی قلب است استفاده می‌شود تا درجه حرارت قلب به حدود 28°C برسد. برای حفظ قلب از کاردیوپلزی‌های مختلفی از جمله کریستالوئید یا خون استفاده می‌شود که ممکن است سرد یا گرم باشد و به صورت مداوم یا متناوب داده می‌شود. روش معمول استفاده از کریستالوئید سرد یا خون سرد به صورت متناوب است. هیپوترمیا باعث کاهش فعالیت متابولیک تا حدی می‌شود که انرژی لازم برای زنده ماندن سلول‌ها را در کل زمان ایسکمی فراهم می‌کند و بنابراین بعد از برقراری جریان خون ساختمان و عملکرد بافت به حالت نرمال قبل بر می‌گردد (۲). مطالعات تجربی نشان داده که در طی سرد کردن بیمار افزایش غلظت خون و کاهش حجم پلاسمای رخ می‌دهد که نشانگر گیرافتادن پلاسمادر قسمت‌هایی از بستر عروقی و یا نفوذ پلاسمای در داخل فضای بین بافتی است. در روش نرمومترمی یا Warm Heart Surgery بدون استفاده از Topical Cooling درجه حرارت بیمار خود به خود تا 35°C کاهش پیدا می‌کند (۳). مطالعات پراکنده‌ای جهت مقایسه این دو روش از نظر عوارض بعد از عمل در دو گروه انجام و نتایج متفاوتی نیز گزارش شده است. ما در این تحقیق سعی داشته‌ایم تا عوارض مختلف خصوصاً کلیوی، ریوی و میزان خونریزی بعد از عمل را بین دو گروه مقایسه کنیم.

روش بررسی

مطالعه از نوع کارازمایی بالینی که تعداد ۶۰ بیمار کاندید CABG بصورت تصادفی (با استفاده از جدول تصادفی) به دو گروه ۳۰ تابی هیپوترمیک و نرمومترمیک تقسیم شدند (با نظر متخصص آمار) و به بیماران در مورد هر دو روش توضیح و

جدول ۱: مقایسه دو گروه هیپوترمیک و نرمومترمیک از نظر نیاز به نیپراید و اینوتروپ

نیاز به نیپراید	نیاز به اینوتروپ	P
٪۳۰	٪۳۳/۳	هیپوترمیک
٪۱۰	٪۲۶/۷	نرمومترمیک
P=۰/۰۴۵	P=۰/۳۵	

تفاوت معنی‌داری از نظر میزان دریافت مایع و برون‌ده ادراری در ۱۲ ساعت بعد از عمل بین دو گروه وجود نداشت. بین دو گروه از نظر آزمایشات بعد از عمل تفاوت معنی‌داری یافت نشد(جدول ۲).

تعداد گرفتها یک و بیشترین آن پنج بود. میانگین دمای مرکزی بدن طی ۱۲ ساعت بعد عمل در گروه هیپوترمیک ۳۷/۳ و در گروه نرمومترمیک ۳۷/۵ بود(P=۰/۹۷) که اختلاف معنی‌داری نبود. لرزش بعد از عمل(Shivering) در گروه هیپوترمیک ۱۳/۳ درصد و در گروه نرمومترمیک ۶/۷ درصد بود(P=۰/۳۳) که این نیز از نظر آماری معنی‌دار نبود. در گروه هیپوترمیک نسبت به نرمومترمیک هم نیاز به نیپراید و هم نیاز به اینوتروپ بیشتر بوده است که البته این تفاوت فقط در نیاز به اینوتروپ معنی‌دار بوده است(جدول ۱).

جدول ۲: مقایسه دو گروه هیپوترمیک و نرمومترمیک از نظر میزان دریافت مایع و برون‌ده ادراری و آزمایشات در ۱۲ ساعت اول بعد از عمل

P	SD	Mean	
۰/۱۲	۱۲۰۴	۲۷۸۷cc	میزان دریافت مایع
	۷۲۸	۲۷۵۹	هیپوترمیک
۰/۷	۱۴۱۵	۳۲۵۸	برون‌ده ادراری
	۹۳۷	۲۹۶۱	نرمومترمیک
۰/۴۹	۵/۲	۱۴۲/۸	هیپوترمیک
	۴	۱۴۲/۴	نرمومترمیک
۰/۷۲	۰/۵۵	۴/۲	هیپوترمیک
	۰/۶۹	۴/۳	نرمومترمیک
۰/۱۵	۱/۶	۱۲/۲	هیپوترمیک
	۱/۲	۱۱/۸	نرمومترمیک
۰/۰۹	۰/۳۶	۱/۴	هیپوترمیک
	۰/۷۴	۱/۵	نرمومترمیک

در گروه هیپوترمیک از ۳۰ بیمار، ۶ بیمار دچار فلنج عصب فرنیک شده بودند که در فلوروسکوپی توسط رادیولوژیست تشخیص داده شد(۲۰ درصد) اما در گروه نرمومترمیک موردی مشاهده نشد(P=۰/۰۱۲).

در مورد عالیم عصبی فقط یکی از بیماران گروه نرمومترمیک بعد از عمل عالیم لترالیزه و اختلال speech پیدا کرد. در تاریخچه بعمل آمده از بیمار مشخص شد که قبلاً نیز سابقه

در گروه هیپوترمیک میزان متوسط تزریق خون ۶۵cc بیشتر از گروه نرمومترمیک بوده است(۵۰/۸cc) در گروه هیپوترمیک در مقابل ۴۳۵cc نرمومترمیک) و نیز میزان در ناز لوله قفسه سینه حدود ۱۱۰cc در گروه هیپوترمیک بیشتر بود ۵۷۶cc در گروه هیپوترمیک ذر مقابل ۴۶۶cc در گروه نرمومترمیک(P=۰/۵۵). البته این‌ها از نظر آماری اختلاف معنی‌داری نداشتند.

P=۰/۴۷ ۲/۱ روز و در گروه نرمومترمیک ۲/۶ روز بود که با اختلاف معنی‌داری نبود.

حملات گذرا(TIA) را داشته است. این عالیم بیمار موقت بود و در طی بستری در بیمارستان از بین رفت (جدول ۳).

مدت بستری در ICU در گروه هیپووترمیک بطور متوسط

جدول ۳: مقایسه دو گروه هیپووترمیک و نرمومترمیک از نظر عوارض و فلچ عصب فرنیک

Speech	اختلال	کاهش سطح هوشیاری	Lat.sign	فلچ فرنیک
.	.	.	.	%۲۰ هیپووترمیک
%۳/۳		%۳/۳	%۳/۳	۰ نرمومترمیک
۰/۵		۰/۱۱	۰/۳۶	۰/۰۱۲ P

بحث

به تزریق خون اختلاف معنی‌داری وجود نداشت که اگر با هموگلوبین بعد از عمل که در دو گروه مشابه بوده تلفیق کنیم می‌توان نتیجه گرفت که عارضه خونریزی نیز در دو گروه تفاوتی ندارد.

موردی که بین دو گروه تفاوت واضحی داشت میزان فلچ عصب فرنیک بود که در صورت شک در CXRay توسط فلوروسکوپی تشخیص داده می‌شد. در گروه هیپووترمیک ۲۰ درصد دچار این عارضه شدند و در گروه نرمومترمیک این عارضه را نداشتم. در مطالعه Milis و همکاران نیز این اختلاف مشاهده شد(۶). علت احتمالی این عارضه تماس ذرات یخ با عصب فرنیک و فلچ شدن آن است. این عارضه از این نظر اهمیت دارد که منجر به عوارض تنفسی بیشتر بعد از عمل و طولانی‌تر شدن مدت بستری در بیمارستان می‌شود.

در مورد عوارض نیز اختلاف معنی‌داری بین دو گروه وجود نداشت فقط یک مورد TIA در بیمار با سابقه قبلی در گروه نرمومترمیک مشاهده شد که در طی همان بستری برطرف شد در مطالعه Gaudino و همکاران در مورد این عارضه اختلافی بین دو گروه وجود نداشته است(۷).

مدت بستری در ICU در گروه هیپووترمیک از نظر عددی ۵/۵ روز بیشتر بوده ولی از نظر آماری معنی‌دار نیست لذا این نظر نیز دو گروه مشابه بودند.

نتیجه گیری

بین دو گروه هیپووترمیک و نرمومترمیک از نظر عوارض

استفاده از روش نرمومترمیک با فرضیه کاهش عوارض بعد از عمل توجه محققان زیادی را به خود جلب کرده است و بر خلاف جراحی قلب هیپووترمیک که اثرات سیستمیک آن به خوبی شناخته شده اثرات سیستمیک این روش بخوبی شناخته نشده است. در مطالعه‌ای که توسط Christakis و همکاران صورت گرفت، انسیدانس و فیبریلاسیون خودبخودی بعد از برداشتن کلامپ آئورت در گروه نرمومترمیک بیشتر بود و نیز انسیدانس فعالیت الکتریکی در طی کلامپ که منجر به حجم بیشتر تزریق کاردیوپلژی و افزایش سطح پتانسیم در طی عمل می‌شد ولی از نظر سایر عوارض تفاوتی نداشت(۴).

در مطالعه دیگر دیده شد که شیوع عوارض نرولوژیک بین دو گروه مشابه است ولی در صورت ایجاد سکته مغزی حين عمل استفاده از روش نرمومترمیک وسعت ایسکمی را تشدید می‌کند. در مطالعه ما در گروه هیپووترمیک دمای مرکزی بدن در طی ۱۲ ساعت بعد از عمل پائین‌تر از گروه نرمومترمیک بود و نیز لرزش بعد از عمل نیز در گروه هیپووترمیک بیشتر بود ولی از نظر آماری معنی‌دار نبود. در مطالعه Christakis و همکاران نیز همین نتیجه بدست آمد(۴).

میزان نیاز به مایع برون ده ادراری و نیاز به نیپراید جهت گرم کردن در دو گروه اختلاف معنی‌داری نداشت مشابه مطالعه Lichtenstein فقط نیاز به اینوتروپ در گروه هیپووترمیک بیشتر بود(۵) که در مطالعه Christakis در مورد نیاز به اینوتروپ نیز اختلاف نداشتند(۴). بین دو گروه از نظر میزان خونریزی و نیاز

گروه هیپوترمیک بیشتر است به نظر می‌رسد روش نرموترمیک می‌تواند جایگزین مناسبی برای روش هیپوترمیک باشد.

کلیوی، عصبی و میزان خونریزی بعد از عمل تفاوتی مشاهده نمی‌شود. فقط میزان فلنج عصب فرنیک و نیاز به اینوتروپ در

References:

- 1- Kirklin JW, Barratt-Boyes BG. *Circulatory arrest, and cardio pulmonary bypass, cardiac surgery*. Hypothermia 2003; 1: 66-119.
- 2- Hammon JW, Hines MH. *Extra corporeal Circulation*. In: lowrence H, Cohn Z, editors. Cardiac surgery in the adult. 4 th ed. Mc Graw Hill Co; 2008.p. 349-415.
- 3- Wojtynska R, Rymaszewska J. *Neuropsychological changes in patients after normothermic versus hypothermic CABG*. European Psychiatry 2008; 23(S2): 293-4.
- 4- Christakis GT, Koch JP, Deemar KA, Fremes SE, Sinclair L, Chen E, et al. *A randomized study of the systemic effects of warm heart surgery*. J Ann Thorac Surg 1992; 54(3): 449-57.
- 5- Lichtenstein SV, Ashe KA, El-Dalati H, Cusimano RJ, Panos A, Siutsky AS. *Warm heart surgery*. J Thorac Cardiovas Surg 1991; 101(2): 269-74.
- 6- Milis GH, Khan ZP, Desai MJ, Forsyth A, Ponte J. *Effects of temperature on phrenic nerve and dia phragmatic function during cardiac surgery*. Brit J Anesthesia 1997; 79: 726-32.
- 7- Gondino M, Martinelli L, Dilella G, Glieca F, Marano P, Schiavello R, et al. *Superior extension of intra operative brain damage in case of normothermic systemic perfusion during coronary artery bypass operation*. J Ann Thorac Surg 1999; 118(3): 423-37.

Normothermic Versus Hypothermic Heart Surgery: Evaluation of Post-Operative Complications

Haddadzadeh M(MD)^{*1}, Nemati MH(MD)², Akhlagh A(MD)³, Abdollahi M(MD)⁴

¹Department of Cardiovascular Surgery, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

²Department of Cardiovascular Surgery, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

³Department of Anesthesia, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

⁴Department of Anesthesia, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

Received: 3 Apr 2011

Accepted: 10 Nov 2011

Abstract

Introduction: The recently introduced technique of warm heart surgery may be a very effective method of myocardial protection. Although the systemic effects of hypothermic cardiopulmonary bypass are well known, the effects of warm heart surgery are not.

Methods: In a prospective trial, 60 patients undergoing an elective coronary artery bypass grafting were randomly allocated to normothermic(30 patients) and hypothermic(30 patients) group and assessments regarding renal, respiratory and neurologic complications and bleeding volume was done.

Results: Eighty percent of hypothermic group and 86% of normothermic group were males ($p=0/36$). Mean age was 56.4 and 56.1 years in hypothermic and normothermic groups, respectively. Groups had similar central temperature, shivering, nipride usage, intake and output, bleeding volume, neurologic complications and ICU staying($p>0/05$) but inotrop usage and incidence of phrenic nerve palsy were higher in hypothermic group($p<0/05$).

Conclusion: Hypothermic procedure leads to a lower rate of respiratory complications, therefore we recommend replacing hypothermic procedure by normothermic one.

Keyword: CABG; Normothermic; Hypothermic; Cardiopulmonary Bypass

This paper should be cited as:

Haddadzadeh M, Nemati MH, Akhlagh A, Abdollahi M. *Normothermic versus hypothermic heart surgery: evaluation of post-operative complications*. J Shahid Sadoughi Univ Med Sci; 20(1): 58-63.

*Corresponding author: Tel: +98 351 5231420, Email: mehad51@yahoo.com